

AUGLÝSING

um framboð og kjör forseta Íslands.

Kjör forseta Íslands skal fram fara sunnudaginn 24. júní 1945.

Framboðum til forsetakjörs skal skila í hendur dómsmálaráðuneytinu ásamt samþykki forsetaefnis, nægilegri tölu meðmælenda og vottorðum yfirkjörstjórna um að þeir séu á kjörskrá, eigi síðar en fimm vikum fyrir kjördag.

Forsetaefni skal hafa meðmæli minnst 1500 kosningabærra manna og mest 3000, er skiptist þannig eftir landsfjórðungum:

Úr Sunnlendingafjórðungi (V.-Skaftafellssýslu—Borgarfjarðarsýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 840 meðmælendur, en mest 1680.

Úr Vestfirðingafjórðungi (Mýrasýslu—Strandasýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 215 meðmælendur, en mest 430.

Úr Norðlendingafjórðungi (V.-Húnavatnssýslu—S.-Þingeyjarsýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 305 meðmælendur, en mest 610.

Úr Austfirðingafjórðungi (N.-Þingeyjarsýslu—A.-Skaftafellssýslu, að báðum meðtöldum) séu minnst 140 meðmælendur, en mest 280.

Þetta auglýsist hér með samkvæmt lögum nr. 36 12. febrúar 1945, um framboð og kjör forseta Íslands.

Forsætisráðherrann, 10. marz 1945.

Ólafur Thors.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um vegabréf utanríkisráðuneytisins.

1. gr.

Utanríkisráðuneytið gefur út tvennskonar vegabréf, diplomatísk vegabréf og almenn vegabréf.

2. gr.

Í vegabréfum utanríkisráðuneytisins skal greina fullt nafn vegabréfshafa og þjóðerni, stöðu, fæðingarstað, fæðingardag og ár, heimilisfang, tungu, hæð, háralit, augnalit og sérkenni.

Í vegabréf skal enn fremur líma nýlega mynd af vegabréfshafa, og skal stimpla hana með embættisinnsigli ráðuneytisins, á þann hátt, að nokkur hluti innsiglisins komi fram á myndinni, en nokkur hluti utan hennar á vegabréfinu.

Taka skal fram í vegabréfi til hvað langs tíma það skal gilda.

Vegabréfshafi skal skrifa nafn sitt í vegabréfið með eigin hendi undir myndina. Að því loknu skal skrifa útgáfudag í vegabréfið, undirskrifa það og setja embættisinnsigli ráðuneytisins við undirskriftina.

3. gr.

Halda skal ráðuneytið sérstakar skrár yfir öll vegabréf, sem það gefur út, aðra yfir diplomatísk vegabréf, hina yfir almenn vegabréf. Skal þar skrá allar hinar sömu upplýsingar um vegabréfshafa og settar hafa verið í vegabréfið. Þá skal einnig líma mynd af vegabréfshafa inn í hlutaðeigandi skrá.

4. gr.

56

Þessir aðilar einir fá diplomatísk vegabréf, enda séu þeir íslenzkir ríkisborgarar: 13. marz

1. Forseti Íslands.
 2. Fyrrverandi forsetar Íslands.
 3. Nánustu fylgdarmenn forseta Íslands, er þeir eru í fylgd með forseta.
 4. Ráðherrar.
 5. Nánustu fylgdarmenn ráðherra, er þeir eru í fylgd með ráðherra.
 6. Forseti sameinaðs Alþingis.
 7. Hæstaréttardómarar.
 8. Starfsmenn utanríkisráðuneytisins, þeir sem eru í skrifstofustjóra-, deildarstjóra-, fulltrúa- eða aðstoðarmannaflokkum heima fyrir eða samsvarandi flokkum erlendis.
 9. Fulltrúar í opinberum sendinefndum ríkisstjórnarinnar, svo og aðrir opinberir fulltrúar í stjórnarerindum samkvæmt umboði frá forseta Íslands.
 10. Fulltrúar, sem gegna meiriháttar trúnaðarstörfum í alþjóðlegum stofnunum.
 11. Fyrrverandi forsætis- og utanríkisráðherrar.
 12. Konur og börn þeirra manna, sem nefndir eru að framan; börnin þó að því tilskildu, að þau hafi ekki náð 21 árs aldri, nema um ógiftar eldri dætur útsendra fulltrúa utanríkisráðuneytisins sé að ræða, er dvelja í föðuruhúsum og skráðar eru á hinn diplomatiska lista, þar sem faðir þeirra starfar.
- Enn fremur er heimilt, ef sérstaklega stendur á, að gefa út diplomatísk vegabréf til handa öðrum fyrrverandi ráðherrum en þeim, sem nefndir eru hér að framan í 11. tölulið, svo og þeim fyrrverandi starfsmönnum utanríkisráðuneytisins, sem hafa gegnt skrifstofustjóra- eða sendiherrastörfum.

5. gr.

Þessir aðilar geta fengið hin almennu vegabréf utanríkisráðuneytisins, enda séu þeir íslenzkir ríkisborgarar:

1. Fyrrverandi ráðherrar.
2. Skrifstofustjórar ráðuneytanna.
3. Alþingismenn.
4. Forstjórar ríkisskrifstofa og stofnana.
5. Annað starfsfólk utanríkisráðuneytisins, sem ekki er talið í 4. gr. 8. tölulið.
6. Ólaunaðir ræðismenn Íslands erlendis.
7. Þeir aðrir, sem ferðast í opinberum erindum ríkisstjórnarinnar, þegar sérstaklega stendur á, og að því tilskildu, að hlutaðeigandi stjórnarvöld óski þess, að vegabréf sé gefið út.
8. Ólaunaðir ræðismenn erlendra ríkja hér á landi.
9. Konur og börn þeirra, sem taldir eru hér að framan; börnin þó að því tilskildu, að þau hafi ekki náð 21 árs aldri.

6. gr.

Þegar diplomatísk eða almenn vegabréf eru gefin út til ákveðinnar ferðar, skulu þau eingöngu látin gilda fyrir þann tíma, er ætla má, að ferðin muni standa; ella má láta vegabréf þessi gilda allt að þremur árum.

7. gr.

Nú hættir maður að gegna starfi, er heimildin til að fá diplomatískt eða almennt vegabréf samkv. 1. gr. fylgir, og skal þá vegabréfshafi afhenda utanríkisráðuneytinu eða næsta íslenska sendiráði vegabréf sitt.

56
13. marz Þegar vegabréf hefur verið gefið út til ákveðinnar ferðar, og þeirri ferð er lokið.

Kona vegabréfshafa og börn hans, sem hafa fengið vegabréf samkv. 4. gr. 12. tölulið og 5. gr. 9. tölulið skulu á sama hátt afhenda utanríkisráðuneytinu eða næsta sendiráði vegabréf sín samtímis því, sem vegabréfshafi samkvæmt því, er segir í 1. og 2. mgr. afhendir vegabréf sitt til baka.

8. gr.

Sendiráðum heimilast að framlengja gildi vegabréfa fyrir starfsmenn utanríkisráðuneytisins, þá, sem nefndir eru í 4. gr. 8. tölul. og 5. gr. 5. tölul., sem og vegabréf fyrir konur þeirra og börn. Vegabréf þessi skal þó eigi framlengja fyrir lengri tíma en svo, að vegabréfshafa gefist tími til að afla sér nýs vegabréfs frá utanríkisráðuneytinu, og aldrei lengur en til eins árs í senn.

Gildi annarra vegabréfa má eigi framlengja nema að fengnu leyfi utanríkisráðuneytisins.

9. gr.

Fyrir útgáfu eða framlengingu diplomatískra eða almennra vegabréfa utanríkisráðuneytisins skal ekkert gjald greiða.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 31 27. júní 1941 og öðlast þegar gildi.

Samtímis fellur úr gildi reglugerð utanríkisráðuneytisins 14. sept. 1944 um diplomatísk vegabréf.

Utanríkisráðuneytið, 13. marz 1945.

Ólafur Thors.

GJALDSKRÁ OG REGLUR

57
15. marz

um leigukjör og starfrækslu á firðtalstöðvum, sem Landssíminn lætur á leigu til afskekkttra bæja, þar sem símar ná ekki til.

1. gr.

Sá, er óskar að taka á leigu firðtalstöð til afnota á afskekktum bæ, sendi skriflega umsókn til póst- og símamálastjórnarinnar og tilgreini þar nauðsyn þess og aðrar aðstæður.

2. gr.

Landssíminn leggur til senditæki og viðtæki með lömpum af þeirri gerð tækja, sem til leigu eru á hverjum tíma. Leigutaki kostar uppsetningu tækjanna samkvæmt fyrirögn Landssímans svo og uppsetningu loftnets og jarðsambands. Enn fremur skal leigutaki sjá um, að rafmagn með hæfilegri orku og spennu sé fyrir hendi og leitt að tækjunum og kosti rafhlöður, rafgeyma og hleðslubúnað þeirra.

3. gr.

Leigutaka eða þeim, sem á að starfrækja stöðina, er skylt að undirrita þagnarheit og haga starfrækslunni í einu og öllu eftir fyrirmælum Landssímans og hlíta þeim ákvæðum og reglum, sem settar eru eða settar kunna að verða um starfrækslu slíkra stöðva. Verði misbrestur á þessu, getur póst- og símamálastjórnin afturkallað starfræksluleyfi stöðvarinnar, lokað henni eða tekið hana burtu.